

► LA BSO DE VNG. ESPECIAL FESTIVALS (III)

EL FIMPT, entre la tradició i la modernitat

Jordi Bertran agafa el relleu de Miquel González en la direcció artística del Festival

Nom: Festival Internacional de Música Popular Tradicional (FIMPT)

Dates: Del 18 al 20 de Juliol

Núm. Edició: 28a

Localització: Diversos espais del centre

Organitza: Endimari

Públic que es preveu: 1.000 persones per dia

Pressupost: 260.000 €

Web: www.vilanova.cat/fimpt

Artista que portarien: Paolo Conte

Artista que mai portarien: Algú que s'autoexclouï

Actuació més memorable: Vujicsics (Hongria, 1987) i Riccardo Tesi (Itàlia, 1993)

Actuació menys memorable: Rachid Taha (Algèria, 2005)

Millor festival del món: No hi ha millor, sinó una sèrie de festivals importants

Millor festival estatal: Els 25 anys de Folk Segovia

Millor festival de VNG: El Faraday

Jordi Bertran i Miquel González, dimecres a la plaça de la Vila amb els discos recomanats JUANJO

// BLAI MARSÉ

El Festival més veterà de la ciutat i gairebé de tot l'Estat compleix 28 edicions i ho fa mantenint allò que sempre ha fet, l'esperit integrador entre persones de tot tipus d'edats, cultures i inquietuds musicals. Queda molt lluny aquell 1980, quan Josep Albà va pronunciar aquella mítica frase de *Això de la Festa Major està molt bé, però l'any que ve portaré uns bretons*. Efectivament, els van portar i el primer FIMPT va veure la llum.

Vint-i-set anys després, s'ha preparat una edició que passarà a la història. No tan sols per la inqüestionable qualitat i pluralitat que es desprèn del cartell, sinó per les novetats que presenta. En primer lloc, val a

dir que el Parc de Ribes Roges deixarà de ser l'escenari principal del Festival per donar més protagonisme a emplaçaments situats al centre de la ciutat, on la plaça de la Vila conviurà amb altres actuacions a la plaça de les Neus, plaça de l'Assumpció, a la Rambla, o a la plaça de Les Cols, entre d'altres. A més, l'edició comptarà amb altres innovadores propostes com el FIRASAC, l'augment d'espectacles o presentacions de discos.

Tot i això, el més destacat és l'estrena de Jordi Bertran, l'encarregat d'agafar el relleu del vilanoví Miquel González en la direcció artística del festival. Jo no crec en l'eternitat de les coses ni dels fets, algun dia havia de passar. He intentat fer un canvi de direcció suau i sense soroll. Era la meva

intenció quan va acabar el festival de l'any passat. No és un canvi de 180° sinó que és cap a bé. M'ha agradat que es produís i no he marxat, seré el primer en alegrar-me si el Festival aconsegueix coses que abans no tenia, explica convençut González, una de les personalitats més enteses en música tradicional i popular del país. Després de repetir cada any les mateixes coses pensava que el meu discurs s'havia esgotat i sense divergir gaire, alguna persona el podia plantejar d'una altra manera, afegeix el mateix Miquel.

Jordi Bertran, de 41 anys, és des de fa anys programador municipal a la capital del Tarragonès i ha estat durant cinc anys el director artístic de la Fira Mediterrània de Manresa. Reconeix que com a espectador havia vingut en moltes edicions, recordo actuacions memorables. A Vilanova veus bandes amb molt nivell.

La seva visió del FIMPT és que s'ha de convertir en un punt de trobada per a persones de totes les edats. El Festival ha d'integrar tota la població i tots els visitants que puguem, que tothom se'l senti com a propi. Un festival funciona en el moment que fa un salt i esdevé un referent real, afirma convençut el nou director.

A falta de menys d'un mes per a la celebració del certamen, ja es poden consultar els horaris i la informació sobre els artistes a la web. La programació mostra un ampli ventall de propostes, des de Bassekou & Ngoni ba (més informació a baix) fins a Maria del Mar Bonet i Miguel Poveda, passant per tot tipus de formacions tradicionals i populars. És precisament aquest pluralisme i novetats els que fa pensar en una plena adaptació de la música tradicional a la modernitat que impera als temps actuals.

+ L'imp3 del FIMPT

La direcció del FIMPT ens selecciona quatre discos de formacions que tocaran al festival d'aquest any, de les quals tan sols Fanfare Ciocărlia ja ha tocat en edicions anteriors. De fet, 11 dels 16 artistes seleccionats per aquesta 28a edició ho faran per primera vegada al Festival:

Franca Masu – Algúmia (2002)

“És la gran dama de la cançó algueresa. Té moltes influències d'altres estils, a cavall de la cançó purament ètnica i la cançó d'autor. S'ha fet un lloc en el sentit de dignificar la llengua catalana a l'Alguer. És el disc en què es rebel·la absolutament com a cantant excepcional amb una crítica unànime. És el que ens permet descobrir-la.”

Fanfare Ciocărlia – Queens and Kings (2007)

“És un disc amb un doble valor, agrada molt a la crítica i agrada molt al públic. És un homenatge al líder històric de la Ciocărlia, es tracta d'un resum del món dels gitanos des dels Balcans fins a la Catalunya Nord.

Resumeix molt bé el caràcter internacional del món gitano i connecta amb tot tipus de públic.”

Kila – Gamblers' Ballet (2007)

“Combinació perfecta entre un grup que pot estar en un festival pop (el Bono d'U2 n'és un dels grans avaladors), però al mateix temps tenen un constructor de gaites que és un dels més reconeguts que hi ha al món celta internacional. És el grup que resumeix millor el pont entre tradició i modernitat. La programació de Kila és un homenatge a la història del FIMPT, ja que algunes de les grans actuacions han estat del món celta.”

Bassekou Kouyate & Ngoni ba – Segu Blue (2006)

“El millor disc de músiques ètniques d'arreu del món segons la BBC l'any passat. És un disc deliciós i especial a la vegada, requereix un cert nivell d'iniciació. Bassekou és l'interpret d'ngoni (instrument tradicional de Mali) de la Dee Dee Bridgewater, la Diva Negra de París, una de les intèrprets més reconegudes del jazz.”

